

Rondzendbrief 6

Maart 2009

Een jaar geleden stuurde wij onze eerste nieuwsbrief rond. Dat was een definitief moment. Hoewel we meer vragen dan antwoorden hadden, één ding was zeker, 'we gaan'. De vragen van toen zijn beantwoord en nieuwe vragen zijn er voor in de plaats gekomen. Eén regelmatig terugkerende vraag is: "Hoe krijgen we nu weer een nieuwsbrief vol?" Hierbij het antwoord...

Nieuw project: Homeless evening *(Daan)*

In de laatste alinea van de vorige nieuwsbrief schreef ik dat er aan meer nieuwe projecten wordt gewerkt. Hierbij wil ik graag een nieuw project aan u voorstellen... **The Homeless evening** *(avond voor daklozen)*. Onder het kopje 'Zwerfers' heb ik hier op onze website al over geschreven, maar het mag zeker niet ontbreken in de nieuwsbrief.

Het ontstaan

Tijdens kerstavond is er een maaltijd georganiseerd voor daklozen. Het idee kwam van de mensen uit de zigeunerwijken. Zij wilde op kerstavond iets doen voor mensen die nog armer waren dan zij zijn. De avond was goed bezocht en duurde tot diep in de nacht (4.00 uur). Er werd gegeten, spelletjes gedaan en verteld over waarom we kerstfeest vieren. De mensen van het ICA team bleven vooral op de achtergrond en de mensen uit de wijken (de eigenlijke ICA doelgroep) deden alles zelf, van eten maken tot evangeliseren. De mensen van de straat vonden het geweldig en vroegen wanneer er weer iets georganiseerd werd. Ook de mensen uit de wijken wilde er een vervolg aan geven.

Vervolg

Omdat van beide kante de vraag naar een vervolg kwam is er besloten om de volgende vrijdag weer iets te organiseren. We hebben de mensen van de straat laten weten, op die vrijdag om 18.30 klaar te

" Gebedspunten "

- Voor een goede en opbouwende tijd als het bestuur uit Nederland en Zwitserland eind maart hier naar toe komt voor overleg.
- Voor de daklozen in Tirgu Mures. Dat God in hun leven mag komen en ze mogen weten dat Hij hen liefheeft. Voor ons dat wij hen de juiste hulp mogen bieden.
- **Dank** dat er sinds maart 2008 veel dingen zijn gebeurd. Dingen die wij niet konden plannen maar die wel plaats vonden. God is het die ons leven leidt.

staan bij het treinstation. Er was niet echt een plan gemaakt voor deze avond. De verwachting was dat er wellicht een paar geïnteresseerden zouden komen. Toen we aankwamen bij het station bleken deze paar, tientallen te zijn. Nu komen er iedere vrijdagavond tussen de 25 en 50 personen. Mannen, vrouwen en kinderen. De avonden zijn vooral gericht op de verkondiging van het Woord. Sommige mensen noemen het al 'biserica' (=kerk). De avond begint met zingen. Daarna worden er broodjes met worst uitgedeeld. Atilla of Hanspeter houdt een preek. Deze preek kan tot een uur duren en dat is geen probleem! Ook de mensen uit de wijken (*onze eigenlijke doelgroep*) krijgen de gelegenheid om de mensen vanuit het woord te bemoedigen. Dan wordt er in groepen nagepraat over de preek en kunnen er vragen worden gesteld. Ook hier zijn het de mensen uit de wijken die het gesprek aangaan. Als ze een antwoord niet kunnen geven schrijven ze de vraag op en praten ze er met iemand van ons team over. Zo kunnen ze de volgende vrijdag alsnog een antwoord geven. Om een indruk van deze avond te krijgen heb ik een kort filmpje gemaakt en deze een paar dagen geleden op de website gezet.

Gevoelens

Voor mij is iedere avond weer een bijzondere ervaring. Het is bijna niet te beschrijven wat ik voel als ik naar deze mensen kijk en met hun 'praat'. De blik in hun ogen en de manier waarop ze lopen, dat is niet in woorden uit te drukken. Als ze me zien en ik kijk hen in de ogen dan... ja... dan denk ik terug aan de zomerreizen. De blijdschap en de vreugde in de ogen van de kinderen als ze je voor het eerst weer zien. Dezelfde blik zie ik nu iedere vrijdag bij volwassen mannen en vrouwen. Zo blij als een kind met het feit dat je ze begroet en een hand geeft. Een normaal gesprek voeren in het Roemeens lukt me nog niet, maar de liefde en de aandacht is voor hen al genoeg. De kern van iedere avond is... Er is een God die van je houdt. Soms durf ik het bijna niet te zeggen als ik hun leven zie en toch kan ik het niet anders zeggen.

De preken van Hanspeter en Atilla gaan veel over de strijd tussen goed en kwaad. Wat komt van God en wat is van de satan. Wie regeert er in je leven? Hoe kom je onder het juk van de satan vandaan? Hoe kun je het juk van Jezus dragen, die zoals geschreven staat, nooit zwaarder zal zijn als wij kunnen dragen.

Er wordt een strijd gestreden om het leven en de ziel van deze mensen, wij mogen daarin bijdragen. Vergeet deze mensen niet in uw gebed.

Februari groep

In februari is er een Coming Home! groep uit Nederland geweest. Voor ons en voor de kinderen een moment om naar uit te kijken. De groep had weer leuke dingen voorbereid voor de kinderprogramma's. Daarnaast zijn we op de maandag gaan houthakken, dit hout hebben we in de middag uitgedeeld bij 15 gezinnen. Eén gezin kan met dit hout een maand hun 'huisje' warm houden. Een andere bijzondere activiteit was het opruimen bij een paar zigeunerhuisjes net buiten Tirgu Mures. Rondom de huisjes was het een ongelofelijke rotzooi. De reden voor het opruimen was niet zozeer het opruimen, daar hebben we meer dan een week voor nodig. Maar meer het laten zien dat het anders kan. De groep had een vuur gemaakt en daar al het losliggende rommel in gegooid. Dat kunnen de mensen zelf ook. Opvallend was dat onder een laagje gras veel kleding tevoorschijn kwam. Vaak nog goede kleding. Voor ons een extra reden om voorzichtig te zijn met het uitdelen van kleding. Het is niet de bedoeling dat de kleding die in Nederland wordt ingezameld hier onder de grond gestopt wordt. Binnenkort zal het reisverslag van deze reis online komen op de website van Stichting Coming Home! onder het kopje reizen. www.stichtingcominghome.nl

Kinderkoor (Debora)

Eind 2008 was een mooi jaar met het kinderkoor. We hebben de kerstperiode als een zegen ervaren (zie vorige nieuwsbrief). Voor ons is het belangrijk dat de kinderen leren dat zingen meer is dan zingen alleen. Zingen van liederen over God gaat over aanbidding en lofprijzing naar God toe. Daarom zijn we begonnen met de kinderen te leren om in de Bijbel te lezen. In Deuteronomium 6:4-9 staat dat we de geboden van

de Heere bij de kinderen moeten inscherpen, er steeds weer over moeten praten. Dit willen we meer en meer in praktijk gaan brengen. Jong geleerd is oud gedaan. Dit blijkt in de praktijk makkelijker gezegd dan gedaan. De ontwikkeling van deze kinderen heeft bij sommigen een grote achterstand. Er zijn een aantal kinderen die 11 á 12 jaar oud zijn en het nog steeds moeilijk vinden om een vers uit de Bijbel over te schrijven of voor te lezen. In het kinderkoor hebben we ook kinderen van 6 á 7 jaar oud. Zij leren nu net schrijven. Het is een behoorlijke uitdaging om bij beide groepen de aandacht vast te houden. We werken nu vooral met plaatjes. Er komen verschillende onderwerpen aan bod waarbij bijvoorbeeld deze vragen worden gesteld; *Liefde, wat is dat eigenlijk, is het makkelijk om lief te hebben? Waarom wel/niet? Waarom moeten we elkaar liefhebben en hoe doe je dat?* Allemaal vragen waar we met de kinderen over gesproken hebben. We kregen antwoorden als; *God is liefde, liefde maakt mij blij en sterk. Doordat God voor ons gestorven uit liefde moeten we anderen liefhebben.*

Ze gaven eerlijk aan dat als iemand hen slaat, ze terug slaan in plaats van te zegenen. Het is moeilijk om iemand lief te hebben als je hem/haar niet kent en er nooit mee speelt. Ze brengen het in praktijk door aardig te zijn en anderen te helpen. Een van de kinderen vertelde dat ze laatst een oudere vrouw in de bus had geholpen met uitstappen. Afgelopen week hadden we het er met de kinderen over waarom Jezus op 12 jarige leeftijd al in de tempel was. Waarom was Hij daar en wat deed Hij daar? De oudere kinderen zoeken het Bijbelgedeelte op en lezen het, de jongere kinderen krijgen een kleurplaat over dit Bijbelgedeelte. Na het lezen bespreken we de

vragen. De Bijbelstudie met de kinderen duurt 30 tot 45 minuten, waarna we vervolgens met hen gaan zingen.

Een aantal weken geleden zijn we weer met de kinderen erop uit geweest om te zingen in het bejaardentehuis, waar we met Kerst ook zijn geweest. Het was prachtig om te zien dat de mensen ons nog herkenden van de vorige keer en blij waren ons te zien. In het tweede tehuis waar we kwamen hebben de mensen hun eigen kamer (hier zitten niet alleen bejaarden, maar ook jongere mensen met een handicap). De mensen wilden graag hun kamer aan de kinderen laten zien. De kinderen op hun beurt wilden graag met de mensen praten en voor hen bidden. De interactie tussen jong en oud hoefden we niet te sturen, het gebeurde gewoon.

Hoe gaat het verder met me? (Debora)

De tijd gaat snel. We zijn bijna een jaar getrouwd en ondertussen wonen we ongeveer 10 maanden in Tirgu Mures. Het leven gaat hier voor mij met ups en downs. Vooral het leren van de taal is lastig. De tijd die ik heb gaat veelal in andere zaken zitten dan in het Roemeens leren. Ik probeer zoveel mogelijk vooruit te werken, maar er komt altijd weer iets tussen. Gelukkig zijn er ook fijne dingen, zoals de English Worship Service waarin we meedraaien. We hebben in de afgelopen periode veel nieuwe mensen ontmoet, waarmee we (goed) contact hebben. Soms wordt ik er even bij stil gezet wat voor leven ik heb. Roemeense, Zwitserse, Hongaarse, Moldavische Amerikaanse, Nederlandse, Britse en Schotse vrienden verrijken mijn leven.

Naast de programma's heb ik ook nog een andere activiteit wat ik heel erg leuk vind om te doen, Oppassen! Dienstbaar zijn kan op verschillende

manieren. Na drie maanden (zwangerschap)verlof zijn Samuel en Evelin in januari weer begonnen met hun werk binnen het team. Zij zijn nu samen verantwoordelijk voor de huiskerk in Baneasa. Dus hebben ze gevraagd of ik op de woensdagavond op de kleine Joschua wil passen. Door mijn ervaring in de kinderopvang voelde het direct vertrouwd, beide kanten op. Nu kunnen Samuel en Evelin met een rustig gevoel naar de huiskerk en pas ik op de kleine Joschua.

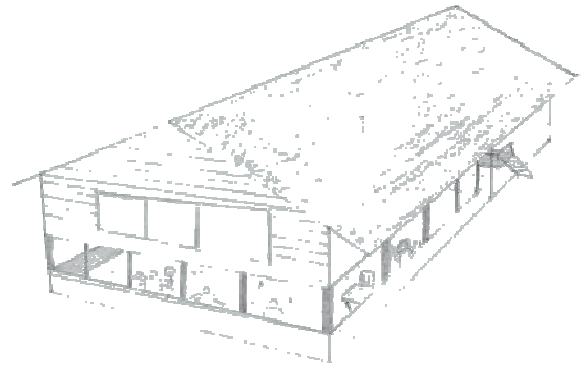
Kampproject; voortgang (Daan)

In de vorige nieuwsbrief schreef ik over het kampproject. In de afgelopen periode hebben we daarin enkele stappen kunnen nemen. Een eerste plan is rond gestuurd naar het bestuur in Zwitserland en Nederland. De reacties en vragen verwerk ik in een nieuw plan. Eind maart zal het bestuur van Zwitserland en Nederland hier in Roemenie zijn. Dan zullen we alles goed doorspreken en de volgende stappen plannen.

Naast reacties van Zwitserland en Nederland was het hier ook even spannend. Het land dat de stichting bezit ligt in een gebied waar officieel niet gebouwd mag worden. Het riviertje is de grens en ons gebied ligt aan de verkeerde kant van de rivier. Mijn mede teamlid Janos is daarom naar de burgemeester van het de gemeente Praid gegaan. Het eerste gesprek (waar ik ook bij was) leverde niet veel op. Daarna is Janos nog een keer gegaan, nu met mijn tekeningen uit het plan. Toen de burgemeester zag dat we serieus waren en met concrete voorstellen kwamen stuurde hij Janos door naar wat andere mensen in andere plaatsen. Maar, een dag en een paar honderd kilometer later, ziet het er naar uit dat we toestemming hebben om te bouwen!

Tot slot (Daan)

Vrijdag 27 februari ben ik 24 geworden. Voor het eerste een verjaardag als getrouwde man, voor het

eerst niet 'thuis', voor het eerst in het buitenland. Allemaal anders dus. Maar ik heb me er dan ook een jaar op kunnen voorbereiden.

Eind 2008 ben ik gevraagd om af en toe een preek/ meditatie te houden tijdens de 'English Worship Service'. Dit wilde ik wel een keer proberen en inmiddels ben ik al drie keer aan de beurt geweest. Het is een aparte ervaring. Ik kan best Engels praten. Maar een kwartier iets zinnigs zeggen... is een ander verhaal. Zeker als er mensen bij zijn uit Amerika, Ierland, Engeland en Schotland die hier Engelse les geven of werken voor Wycliff Bijbelvertalers. Maar met hulp van internet lukt het aardig en echt grote fouten maak ik niet... zeggen ze.

De komende periode word weer om naar uit te kijken. Over enkele weken komt het bestuur (vrienden) van ICA en Coming Home! naar Tirgu Mures voor overleg. Dit betekent hard werken maar ook veel gezelligheid. Half april komt onze vriend Jilco Vuik voor een half jaar hier wonen om het ICA team te ondersteunen. Daarnaast begint er een nieuw project vorm te krijgen.

Bedankt voor het lezen van deze nieuwsbrief, de volgende proberen we eind april te verzenden. Tot die tijd houden wij u via onze website op de hoogte!

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

IJssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar **1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**